

8-9 Afscheid rector Luc Soete:

“Goed, naar buiten toe was ik misschien geen baasje, maar intern ging het me veel meer om wie hier de discussie wint, wie voor zijn argumenten gehoor vindt. Dat is vaak genoeg het geval geweest.”

4-6 New series in Observant:

- ▶ *Mythbusters: academics shoot down popular myths on complex topics (page 4)*
- ▶ *The day of ... charity (page 5)*
- ▶ *Guess who's coming to dinner: SBE-dean shares a meal with swimmers Tiburón (page 6)*

observant | 1

www.observantonline.nl

Onafhankelijk weekblad van de Universiteit Maastricht | Redactieadres: Postbus 616 6200 MD Maastricht | Jaargang 37 | 1 september 2016

Meet the freshers

Who are the new students?

Observant interviewed them during Inkom, about their parents' advice and their favourite hangover cures.

See more on page 7

KIMBERLY SCHÄPERKLAUS FROM GERMANY, EUROPEAN LAW STUDENT

WEDNESDAY, 19:30, CULTIFEST AT THE STADSPARK

Sitting on a blanket in the Stadspark with a friend, Kimberly Schäperklaus looks at peace with the world. “We’re just relaxing now. What with the heat and the staying up late everyone is a bit exhausted. But it’s okay, we’ve had some great days.” And yes, a hangover too. “Yesterday was bad. My solution?” She laughs: “Beer for breakfast!” And then to think she almost didn’t attend the Inkom. **“I had a doctor’s appointment, but my mum said: move the appointment to September and go have fun.”** Her house is still pretty clean. “My flatmates and I only moved in on Sunday, so we haven’t had time yet to make it dirty. The only mess is the usual moving mess.” Did she bring everything she needs from home? “No, I forgot my bike! I spontaneously bought one yesterday. It was a bit expensive, but I realised it’s impossible to do anything here without one.”

ARTHUR GRATON FROM BELGIUM, DATA SCIENCE & KNOWLEDGE ENGINEERING STUDENT

WEDNESDAY, 15:30, STADSPARK

Already had your first hangover? “No. I do drink, but I never get drunk. That can be hard to avoid at parties sometimes, so I always tend to leave relatively early. I’m a bit of a nerd anyway, so parties aren’t really my thing.”

How clean is your house, on a scale from 1 to 10? (1 = super gross, 10 = spanking clean) **“I’d give my house a 5. Well ... actually no, I’d give it a 4.** It’s a bit of an old building, with some cracks in the walls. Besides, I’m pretty bad at keeping my room clean. You can already barely see the floor. Also the bins are full, and the hallway is packed with Ikea boxes.”

Which factor sunscreen do you have? “None, which isn’t that smart. I might get sunburnt quite soon.”

Is there anything you forgot to bring from home this week? Sunscreen for instance? “Haha. I heard this place isn’t always this sunny, so I wouldn’t put sunscreen on my list. I really need a juicer, and I should have brought curtains. I live near an intersection, and at night my room looks like a disco because of the traffic lights.”

Zing, vecht, huil, bid, lach, werk en bewonder

Naam: Wies Stevens (Nijmegen, 1994) * **In het dagelijks leven:** student psychologie, bestuurslid studententennisvereniging
Stennis en afgelopen week mentor Inkomgroep * **Woonplaats:** Maastricht * **Burgerlijke staat:** single

“Ik ben de baas over wat ik doe. Ik kan goed nee zeggen. Als ik geen zin in een feestje heb dan ga ik niet.”

Foto: Loraine Bodewes

Ik post iedere dag een bericht op Facebook. Nooit. Heel soms een foto. Ik vind het irritant om via Facebook te communiceren, ik vertel het liever persoonlijk. Ik heb de laatste tijd veel discussies over social media. Ik kijk niet doorlopend op mijn telefoon, ik vind het niet moeilijk om hem een middag of dag weg te leggen. Anderen wel, merk ik. Zit je gezellig samen met vrienden, kun je niet echt tot ze doordringen of een goed gesprek voeren. Zij leven niet in het hier, zijn altijd ergens anders.

Kiki Bertens of Serena Williams? Kiki! Serena is intimiderend, denk maar aan dat kreunen, dat brede, mannelijke lichaam en haar kledingsmaak. Ooit kwam ze met een bontjas de baan op, geloof ik. Ik heb alleen mijn racket bij me als ik het tennisveld opstap, da's alles, geen tas, niks. Ik ga meer voor de gezelligheid, maar ben wel een echte sportvrouw. Ik sport drie tot vier keer per week, tennis en hardlopen.

Ik ben op vakantie geweest naar ... Krakau, Schiermonnikoog en Leiden. Overal een paar dagen. Ik zou gaan kamperen in Frankrijk met een vriendin, maar ik brak mijn arm tijdens een tennistoernooi. [Grinnikt] Nee, niet tijdens de wedstrijd, maar op het feest. De vloer was nat zullen we maar zeggen.

Guilty pleasure? Kinderen voor Kinderen. Met bepaalde vriendinnen kan ik de hele dag naar die liedjes luisteren en meezingen. Ik heb het laatst in Leiden nog gedaan. Ik had graag bij dat kinderkoor willen zitten, maar ik had niet genoeg talent. Bovendien mocht het niet van mijn ouders. Ze zitten toch in Utrecht of zo. Te ver van Nijmegen.

Over vijf jaar... Geen idee. Ik vind heel veel leuk, maar er springt nog niets uit. [Lacht] Daar ben ik op aan het wachten. Ik

ga nu een half jaar vakken volgen aan het University College om te kijken of ik conflictstudies iets vind. Journalistiek lijkt me ook wel wat. Ik ben wel iemand die in Nederland wil blijven. Reizen is leuk, maar wonen wil ik hier, dit is een fijn land.

Vaders- of moederskindje? Allebei heel erg. Ik ga best vaak naar huis. Thuis spelen we spelletjes, daar houd ik erg van, al sinds ik klein was. Nu zijn we verslaafd aan *Koehandel*, een soort kwartetspel waarbij je moet onderhandelen en bluffen. Uiterlijk lijkt ik op mijn moeder, van haar heb ik ook de nuchterheid. De intellectuele belangstelling en het volgen van het nieuws heb ik van mijn vader.

Welke eigenschappen moet een Inkom mama hebben? Je moet zorgzaam zijn, gezellig en interesse tonen in je Inkomkindjes.

Ik ben een echte studiebol. Nee, ik ben meer dan een studiebol, maar ik leer wel goed voor tentamens. Heb ze ook allemaal gehaald de afgelopen drie jaar.

Hoe heet je kanarie? [Verbaasd] Moet ik nou een naam noemen? O, nee? Ik ben niet zo'n dierenvriend, ik smelt niet weg als ik een puppy zie. Ik vind dieren ook een beetje eng. Vroeger wilden mijn broer, zus en ik altijd een huisdier. Dat mocht niet. Maar goed ook, we kunnen er niet mee omgaan.

Een vrouw aan de top maakt verschil. Daar ben ik het niet per se mee eens. Al is het aandeel vrouwen bij Stennis groot: 60-40 of misschien wel 70-30. Ik denk dat topvrouwen vaak mannelijke eigenschappen bezitten: zakelijk en niet te emotioneel. Dat we nu een vrouwelijke rector krijgen, vind ik leuk. Mooi dat dat kan in Nederland.

Merk auto? Ik heb nul verstand van auto's. Ik vind een Mini Cooper leuk maar die zijn heel duur, dus dat gaat het niet worden.

Favoriete boek op dit moment? *Het litteken van David van Susan Albulhawa*. Het gaat over het Israëlisch-Palestijns conflict. Een onderwerp waar ik het vaak met mijn vader over heb en met een vriend die tijdens de middelbare school, hij was toen vijftien, naar Israël verhuisde. Hij is joods en zit nu al drie jaar in het leger. Ik stel hem vragen: waarom wil je dat? Je had ook in Nederland kunnen studeren. Maar geen dienstplicht vervullen is in Israël zoets als bij ons zonder diploma de school verlaten. Bovendien: hoeveel besef je als je op je vijftiende emigreert? En wat doe je als je familie wil dat je dienst neemt?

Grootste verdriet? Het vertrek van die goeie vriend. En toen bleek dat mijn ouders allebei hartpatiënt zijn. Dat was erg schrikken. Ze sporten veel, het gaat nu goed.

Als kind was ik ... altijd vrolijk en erg druk. Ik moest als jongste om aandacht vechten.

Ik ben de baas! Ik ben de baas over wat ik doe. Ik kan goed nee zeggen. Als ik geen zin in een feestje heb dan ga ik niet. Ik durf tegen de mening van een groep in te gaan en kan grenzen stellen. Dat heb ik van mijn ouders geleerd. *Be yourself*, zegt papa altijd als ik ergens heen ga.

Ik wacht op de prins op het witte paard. [Lacht] Ik denk het wel. Ik neem geen genoegen met minder. Of die bestaat? Ben benieuwd, vast wel.

Leven steeds duurder voor studenten

Voor studenten wordt alles duurder, vooral de huur en het collegegeld. Zelfs de aanvullende beurs kan het verlies aan koopkracht niet goedmaken, waarschuwt het Interstedelijk Studenten Overleg.

De huren stijgen al jaren en de boodschappen kosten ook iets meer. Daarnaast bedraagt het collegegeld volgend jaar ruim tweeduizend euro, oftewel driehonderd euro meer dan in 2011. Het Interstedelijk Studenten Overleg ziet het met lede ogen aan. Hoe je er ook tegenaan kijkt, meent de studentenorganisatie, het wordt gewoon duurder om te studeren en dat werpt een drempel op voor jongeren uit arme gezinnen.

De koopkracht van wo-studenten gaat 1,27 procent omlaag, staat in de ISO-analyse. Als ze een aanvullende beurs hebben, is dat 1,17 procent. Onder hbo-studenten gaat het om een daling van 0,81 en 0,73 procent.

Ze gaan er meer op achteruit dan gepensioneerden en uitkeringsgerechtigden. Werkenden zien hun koopkracht zelfs iets toenemen.

Vroeger ging de basisbeurs voor studenten met de inflatie omhoog. Maar de basisbeurs is wegbezuinigd, dus die kan ook niet meer stijgen. Studenten moeten hun koopkrachtverlies zelf opvangen, bijvoorbeeld met hogere leningen of grotere bijbanen.

Het ISO doet aanbevelingen om het verlies te

dempen. Zo moet de aanvullende beurs rekening houden met de stijgende huurprijzen en het collegegeld zou gedurende een hele studie gelijk moeten blijven.

Kijk bovendien welk effect de stijgende studieschulden hebben op de hypotheekmarkt, voegt het ISO eraan toe. Want voormalige studenten kunnen straks misschien minder makkelijk een huis kopen als ze een hogere studieschuld hebben.

Op de derde dinsdag van september presenteert het kabinet de begroting voor 2017. Dan zal ook duidelijk worden of het iets aan de koopkracht van studenten wil doen of niet.

HOP

Drie Veni's

Bij elke subsidieronde van NWO haalt de ene universiteit meer binnen dan de andere. Ditmaal zijn de verschillen wel heel groot: Utrecht heeft dertig en Maastricht drie Veni-beurzen in de wacht gesleept.

De gelukkigen in Maastricht zijn Agnieszka Molinska (MUMC), Aurélie Carlier (MERLN) en Paul Smeets (SBE). Smeets vraagt zich af wat beleggers motiveert om maatschappelijk te investeren. Molinska probeert markers te ontwikkelen om de (dodelijke) leverziekte 'primair scleroserende cholangitis' eerder te diagnosticeren. En Carlier gebruikt computermodellen om te onderzoeken hoe de vorm van een cel diens functie stuurt.

NWO heeft afgelopen juli in totaal 158 Veni-beurzen gehonoreerd. Deze beurzen van maximaal 250 duizend euro zijn bedoeld voor pas gepromoveerde wetenschappers.

MT

Eerbetoon aan 'on gehoorzame' Sjeng

Zonder Tans geen universiteit, geen ziekenhuis, en wellicht geen stad die stilaan uit zijn provinciale sluimer kon ontwaken. Kortom: als één Maastrichtse 'Sjeng' een standbeeld heeft verdiend, dan is het wel Sjeng Tans. Een ware *Draufgänger*, die zich als Limburgse PvdA-politicus sterk maakte voor een academie in het zuiden.

Het beeld, gemaakt door Caius Spronken, wordt vrijdag 'onthuld' maar is al een maand lang te bezichtigen. En wel achter de poort van Tongersestraat 53, daar waar alles begon. Waar de Rijksuniversiteit Limburg haar deuren opende, waar de geneeskundefaculteit haar intrek nam. Niet in 1976, zoals afgesproken met Den Haag, maar in 1973 al werd een 'kernstaf van hoogleraren' benaderd om de plannen veilig te stellen. Een staaltje van bestuurlijke ongehoorzaamheid, met het gewenste effect: in 1976 had de eerste lichting geneeskunde-studenten (zo'n vijftig) zich geposteerd in de onderwijslokalen. En Tans? Die werd de eerste collegevoorzitter.

Het beeld – kosten 50 duizend euro – is een geschenk van de 40-jarige universiteit aan de stad, maar ook het AZM, Universiteitsfonds Limburg/SWOL, de provincie, de gemeente, stichtingen en particuliere donateurs hebben eraan bijgedragen.

MT

Het beeld van Sjeng Tans wordt op vrijdag 2 september, om 16.30 uur, onthuld vóór het pand aan de Tongersestraat 53 Foto: Loraine Bodewes

Onderwijsgroepen psychologie terug naar twaalf

De psychologiefaculteit gaat de grootte van de onderwijsgroepen terugbrengen van veertien naar twaalf. Vorig jaar werden de groepen in het eerste jaar groter door de vele nieuwe studenten. Uit een enquête onder tutoren en docenten voor de zomer bleek dat het probleemgestuurd onderwijs hierdoor minder goed functioneerde.

Doenlijk, maar niet wenselijk, was de conclusie van de docenten en tutoren over tutorgroepen van veertien personen. Ze merkten dat er minder werd gediscussieerd en dat de van nature stillere student niet meer aan bod kwam. Ook hoorden ze van studenten dat men het prettiger vond als er een paar mensen afwezig waren.

Het faculteitsbestuur hoefde niet lang over de kwestie na te denken. "We hebben er nog geen vijf minuten over gediscussieerd", zegt Carolien Martijn, portefeuillehouder onderwijs. "Kleinere groepen kosten extra, maar we vinden dit belangrijk." Dat geld wordt onder andere ingezet om zes parttime docenten en extra student-tutoren in te huren, en voor extra ruimtes. Daarvoor werd eerst buiten de Universiteitssingel 40 en 50 gezocht, omdat er binnen geen plek leek te zijn, maar die is nu toch gevonden. "We hebben goede afspraken gemaakt met FHML en een strakke planning gemaakt", zegt directeur Miranda Dekkers.

CF

Laatste nieuws op

observantonline.nl

Word lid van

[facebook.com/ObservantUM](https://www.facebook.com/ObservantUM)

Voor mijn kandidaats moest ik kenleer en metafysica lopen bij professor doctor magister pater Jan Plat. Hij stond bekend om zijn voorliefde voor Kant en de banale voorbeelden die hij tijdens colleges gebruikte. Zo vroeg hij mij eens het volgende. "Stel, je hebt een meisje. Een heel leuk meisje, niks mis mee, maar ze is vóór de apartheid in Zuid Afrika, en daar ben jij tegen, hè?"

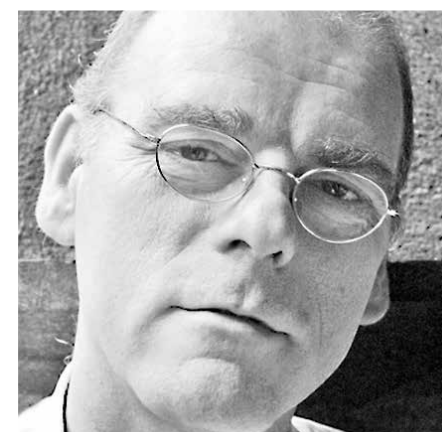
Nadat ik geknikt had ging hij verder met: "En stel nu dat er een pilletje bestaat dat haar van gedachten zou doen veranderen. Zou je haar dat geven?" Ik wist wat hij wilde horen, namelijk: néé, want dat is in strijd met de waardigheid van de persoon. Maar ik had een dwarse bui en besloot mijn Platte Kant eens te laten zien met de woorden: "Nou, als het werkt, desnoods de hele pot!" Daar moesten de anderen om grinniken, maar tijdens het mondelinge tentamen

Verlos ons Heer

kreeg ik de rekening. Plat kneep me - jawel! - tweeënehalf uur uit. Daarna kreeg ik wel een mooi cijfer, maar dat ging vergezeld van de woorden: "Je kent de stof, maar voor je zieleheil zal nog veel gebeden moeten worden."

En nu, veertig jaar later, lees ik tijdens de vakantie in een oude krant dat het Israëli-sche leger een nieuwe opperrabbiijn heeft. Deze schriftgeleerde leest de Thora zò dat Israëli-sche soldaten, als ze daar zin in hebben, best vrouwen van de vijand mogen verkrachten, dat gewonde terroristen kunnen worden afgemaakt, dat homo's genezing behoeven en dat in het leger vrouwen geen leiding aan mannen mogen geven. Wat moet een mens met zo'n kwakbol?

Mijn eerste gedachte was: ergens in Gaza een avondje opsluiten in een dark room, en daarna, om het af te ronden, wat kruip oefeningen onder toezicht van een strenge meesteres met lange zweep. Maar dat vond ik bij nader inzien toch wat cru. Meteen daarna schoot me dat pilletje van Plat weer te binnen. Zou ik het hem geven? Ik denk eerlijk gezegd van niet. Kant had gelijk. Zoiets moet een vrijheidslievend mens niet doen. Maar wat dan? De oplossing die Jan Plat voor mij in petto had, bidden om bekering van de verdoolde, ligt voor een atheïst niet zo voor de hand. En toch merkte ik dat mijn lippen onwillekeurig de litanie uit de katholieke eredienst begonnen te prevelen. Maar kennelijk

had ik weer een dwarse bui, want ik bad: "Van dit soort gelovigen, verlos ons Heer".

Nico Baakman,

universitair docent European Studies

Deze column is geschreven op persoonlijke titel

Mythbusters: Academics shoot down popular myths

“Severe punishment is not always the same as smart punishment”

Jacques Claessen Photo: Joey Roberts Illustration: Simone Golob

New

Myth: Dutch judges should punish more severely because that would make society safer

The following criminal case dates from a few years ago. While a woman from Venray (Limburg) is sitting on a bench in the park, she is hit hard on the head twice with a stick. The assailant then steals her mobile phone. In the appeal court, the judge sentenced the accused to nine years imprisonment – instead of half of that, as the initial court had ruled. When the Dutch weblog *Geen Stijl* published an article on the case, reactions poured in. For most people nine years was not enough. “For such criminals there is no place in a normal society. They should be put in jail for at least ten years, and then for life in an institution,” one person wrote.

“Severe punishment is not always the same as smart punishment”, says Maastricht Law lecturer Jacques Claessen, founder of Stichting MENS (a criminal justice foundation) and an advocate of a more humane criminal law system. “We know that people who are treated badly – treatment that is geared towards damaging or harming – only makes them worse. Jail is a school for criminals, you lose your autonomy, and are branded in a way that is very hard to shake off even after you are released. Unfortunately, electronic house arrest and community service are generally viewed as being soft, as a result of which many people would prefer to see criminals being put behind bars.”

Claessen sees the benefit of restorative justice, a system that brings offenders and victims together. “This is about reconciliation, responsibilities and recovery. It is about something constructive for all parties. The victim can tell his story, ask questions, or reveal fears. The offender can apologise and show remorse. Maastricht research has shown that offenders who have received mediation are less likely to relapse than offenders for whom this has not taken place.” The call for more severe punishments in society is nothing new, says Claessen. “But it goes up and down, like a wave.” Since the nineteen-eighties, with the emergence of the risk society, he reck-

ons that we have become more aware of the risks in a society. And because we don’t like those, we try to eliminate them. “We put criminals in prison for as long as possible. Fear plays an important role. Fear and anger go hand in hand. People think in terms of revenge. Politicians try to sound tough. The result? More sanctions to put perpetrators behind bars longer or to keep a check on them.”

According to Claessen, it is important that when detention appears inevitable, preparations should be made towards the detainee’s return to society. “That is the only way for society to become a safer place in the long term.” That is why Claessen regrets the fact that the prison system has suffered continuous cuts to re-socialisation and rehabilitation activities. These include activities to stimulate the intrinsic motivation of prisoners, to make them think about themselves and life, guilt and responsibility, but also about a better relationship with the outside world. Claessen does not want to think in terms of we versus them, victims against offenders. He has a positive view of mankind. “We are all connected. Besides, our whole life we’re in a state of becoming, we all change.”

Wendy Degens

Media forgets medal winner

At the Rio Olympics, all eyes in Britain were on Tom Daley.

Daley is an English diver who won the bronze medal at the 2012 London Olympics in the 10 metre platform event. Fit and photogenic, he immediately shot to media stardom, even landing a role on the celebrity diving reality TV show *Splash!* Yes, that’s a thing that exists.

So four years later, big things were expected of him at the Rio Olympics. Unfortunately, his solo performance was a flop. But together with partner Daniel Goodfellow, he managed to bring home a bronze medal in the synchronised 10 metre platform event.

Predictably, the British media went nuts. It was just a shame that in heaping praise on their poster boy, they forgot about his partner.

There was Daley pictured on the front page of the *Daily Mail* and the *Daily Telegraph* – alone. There was the *Times*, raving about the dramatic performance by ‘Daley and synchronised partner’.

The backlash was instant and epic. Social media raged at the whitewashing of Goodfellow, whose performance – by definition – was every bit as spectacular as Daley’s. Me? It made me very happy.

Imagine for a moment that diving was co-ed: one man, one woman. That Daniel Goodfellow was *Danielle* Goodfellow, and she was unceremoniously deleted from the pages of history just like her male alter-ego. We’d all be up in arms about sexism, and rightly so. Just as we were when Corey Cogdell, bronze medal winner in trap shooting at Rio, was described by the *Chicago Tribune* as merely ‘Wife of a Bears lineman’, referring to American footballer Mitch Unrein.

Or when an NBC commentator described world-beating swimmer Katinka Hosszú’s husband and coach as ‘the person responsible for her performance’.

Or when a BBC commentator described the women’s judo final as a ‘catfight’.

I could go on all day.

But this time it was a man being cut, quite literally, out of the picture. And the whole affair made me think about what it is that makes the media effectively erase people. Sometimes it’s downright sexist, to be sure. But other times it’s misguided assumptions about what the public wants to see, combined with sheer tabloid laziness.

I’m not excusing the practice. I’m just glad to see that given half the chance, they’ll do it to anyone.

Alison Edwards

Tribute to a 'disobedient' Maastricht native

Without him there would have been no university, no hospital, perhaps not even a city to gradually awaken from its provincial slumber. So if any *Maastrichtenaar* deserves a statue, it's Sjeng Tans. He was a true daredevil, a Labour Party (PvdA) politician who fought for a university in Limburg.

The statue was created by the artist Caius Spronken. It will be officially 'unveiled' on Friday, although it has already been in place for a month, directly behind the gate of the Tongersestraat 53. This is the spot where it all began: where the Rijksuniversiteit Limburg opened its doors, and where the medical faculty was originally housed. The founders were supposed to wait until 1976, as agreed with the powers that be in The Hague. Instead a 'core group of professors' were approached as early as 1973 to bring the plans to fruition. It was an example of administrative disobedience, and it had the desired effect: by 1976 the first cohort of medical students, some 50 in all, were already filing into the classrooms. As for Tans? He became the university's first president.

The statue, which in total cost €50,000, is a gift from the university to the city on the occasion of UM's 40th anniversary, but also AZM, Universiteitsfonds Limburg/SWOL, the Province of Limburg, the city council, several foundations and private donors have contributed.

MT

The statue of Sjeng Tans will be unveiled in front of the Tongersestraat 53 at 16.30 on Friday 2 September.

Getting to know the city and fellow students. Last Sunday, the International Service Desk organised a *Lazy Sunday afternoon* for new international students. There was a lunch, a city tour, a presentation by the Maastricht Expat Centre and a dinner. Photo: Django Roberts

PAS+: three evenings of science, theatre, music and art, 8, 9 and 10 September

"A ballerina who literally rises to great heights"

Just one more week to go until PAS+ kicks off. The three-day *Parcours of Art and Science*, in which UM shows off all it has to offer, is slated to be the highlight of the university's 40th anniversary.

Among the circus artists who will make an appearance is Leila Köckenberger, originally from Berlin. She will perform her act *Broken ballerina: a dance in the air* one to two times a day in the garden of the Bouillonstraat. "A wild lady with the flexible body of a ballerina who literally rises to great heights", according to the programme booklet. Köckenberger chuckles. "I've been doing acrobatics since I was seven. It runs in the family – my brother performs too, and my father is an organiser in the circus world."

Besides acrobatics the audience will be able to choose from some sixty speakers, mainly UM researchers, who will have half an hour each in which to present their research. The topics range from child abuse, Alzheimer's, and work stress to testosterone and financial decisions, smart labs, migration, and black soldiers as liberators.

Large stages will be installed in the courtyards of the Minderbroedersberg and the Student Services Centre for bands including Oghene Kologbo, Violons Barbares, Electrophonics, Negritos and (to bring PAS to a close) Orchestre International du Vetex.

Riki Janssen

PAS+ will be held on 8, 9 and 10 September. Where: between the Zwingelput, Kapoenstraat and Minderbroedersberg. For whom: everyone. Language: Dutch, English and Limburgish. Admission: free. Programme overview: in special programme booklet and at www.pasmaastricht.nl

Gimme, gimme, gimme

New

Time to put one's hand in one's pocket; 5 September is the **International Day of Charity**. Paul Smeets

did and is doing research into generosity among Dutch millionaires. How to get them to support your charity? "Capitalise on their spending mode. In our experiment, millionaires were allowed to choose how much of a total of a hundred euros they would give to someone with a low income. When it was left up to themselves, they donated on average 71 euro. But when they had to negotiate with the other person about the amount they would give, the amount dropped considerably. They went from spending mode to negotiation mode."

Other research points in the same direction. "People who received 20 euro to donate blood gave less blood than those who received nothing. Instead of thinking in terms of 'helping', they focused on the money that they received. Twenty euro, is that amount worth all the trouble?" Presentation is important; ask people for help and don't make it business-like, not even when it is in fact business. "Social impact investments are on the rise. In Rotterdam, for example, investors were asked to invest in social businesses that combat poverty. In that case, place the emphasis on the fact that they are helping businesses, not on the money they are making."

Smeets is now working on a follow-up study among millionaires, not just Dutch ones this time but also French – in the future, he wants to expand to other countries. He is researching whether their generosity has changed over the past two years and what would happen if donations to charities were no longer tax-deductible – a topic about which there is much discussion. "This tax deduction makes donations more business-like. On the other hand, 68 per cent of the millionaires make use of this opportunity. That is interesting."

CF

Series about special theme days around the year

Illustration: Simone Golob Photo: Loraine Bodewes

Latest news on

www.observantonline.nl
Become member of
[facebook.com/ObservantUM](https://www.facebook.com/ObservantUM)

Guess who's coming to dinner

“Do you still enjoy life, with four women at home?”

SBE dean shares a meal with swimming club Tiburón: from left to right Sjoerd van Dijk, Tobie van Zwieten, Philip Vergauwen, Jeroen van Brakel Photo: Observant

*

Prof. Philip Vergauwen 48

* professor of Management Accounting and Control, dean of the School of Business and Economics * wife Sigrid, three daughters Margot, Alice and Emma * lives in Borgloon

*

Sjoerd van Dijk 22

fourth-year student at the Hotel Management School Maastricht * Tiburón activities coordinator

*

Tobie van Zwieten 21

recent graduate of the Maastricht Science Programme * Tiburón secretary

*

Jeroen van Brakel 23

third-year medical student * Tiburón president

New

“Burgers are always good!” Sjoerd van Dijk calls from the kitchen as he does his final check: “Onions in the pan, potatoes in the oven, pasta salad, tomatoes.” Tonight’s guest – Professor Philip Vergauwen, dean of the School of Business and Economics – had already shown up at the Noormannensingel a week earlier. Someone had got their wires crossed. Still, he left two bottles of wine behind, and behold: the Chilean Chardonnay is still in the fridge, unopened, by the time he returns the next Tuesday evening. “Of course”, says Van Dijk, who lives in the student house in Wyckerpoort. Together with fellow Tiburón board member Tobie van Zwieten, he is in charge of the cooking tonight. The Noormannensingel is not in a typical student neighbourhood. There are many families around, and a high school. “It’s a nice place”, says Van Dijk. No problems with the neighbours. Vergauwen, leaning back in a lawn chair, jokes: “No, he has no problems with the neighbours. But they do with him.”

The dean asks who does the gardening. “I do”, says Van Dijk. “I’ll be getting started tomorrow.” Van Zwieten looks around, wondering what on earth needs to be done with a garden that is mostly tiled. Van Dijk points to the edge of the terrace. “Don’t you see the weeds over there?” Vergauwen: “So you’re all swimmers? Yes, now that you mention it, I can tell from your arms”, he says, looking at the broad shoulders of Van Zwieten. “And all three of you live here?” They don’t, but they do eat together regularly. One of the students has noticed that Vergauwen is Belgian. “Yes, I live in Borgloon, on the other side of Tongeren”, the dean says. “Half an hour’s drive away, which is just enough to switch on or off. When I’m home, I’m really home. My two oldest daughters are studying in Leuven and Ghent, and the youngest is going to Liège. But they all come home regularly. And no, not just to do their laundry. I’m just ‘pap’, not dean. To them I’m someone who knows nothing about

higher education, has no idea how a faculty works, doesn’t assess students, knows nothing of exams. And I play it up a bit too. With me they can just be kids who study. At home I’m different than when I’m at work.” “A professional versus a personal self”, says Van Dijk. “I can imagine that.”

As the burgers sizzle in the pan, Vergauwen talks about the attitudes of (mostly Belgian) colleagues who have a “fundamental distrust” of students. “They think students are lazy, copy other people’s work, aren’t interested in getting smarter.” Medical student Jeroen van Brakel chuckles. “It’s such a load of rubbish”, Vergauwen goes on. “Surely we as lecturers don’t have to go around giving out red and yellow cards? Let students be students, let it happen, have more faith. At SBE we let our students furnish an entire lounge. They were given every freedom, and money for the project. Why would I bother with an expensive architect? Students know best what they want.” Medical student Van Brakel has no idea who his own dean is. “Albert Scherpbier”, says Vergauwen. “A really nice guy! Bit of a rebel too. He works in the Lambert van Kleefstoren.” “In the what?” asks Van Brakel. “In the hospital’s main admin building, you can’t just wander in there”, laughs Vergauwen. “Speaking of deans: I got lucky, working with four female deans: Bernadette, Anita, Hildegard and Sophie. Albert and I are the only men! Yes! But Albert’s a bit older, he’s been priced out of the market for ages”, he laughs. Van Brakel googles ‘Albert Scherpbier’

and conjures up a picture. “Could well be that I’ve seen him around.”

“You’ve just finished the Maastricht Science Programme? Fantastic”, Vergauwen says to Van Zwieten. “If I could choose again, I might study systems biology. You know Thomas Cleij, your dean? I’m a big fan of his. That’s a dean who’s prepared to give people the finger now and then, figuratively speaking of course. He’s very relaxed, thinks outside the box.” Van Dijk: “Is that the guy with an app of South Park?” Van Zwieten nods. “He also imports Coca Cola from the USA. Apparently doesn’t like the Dutch stuff.”

As the red wine – an Italian Morellino di Scansano – is being poured, the food arrives on the table. Full plates with two large burgers in buns. “Do you know *Burgermeester* nearby zoo Artis?” asks Vergauwen. The students shake their heads. “They make the tastiest burgers, but this definitely comes close. Top! Homemade burgers, crispy bun, onions.” “You have three daughters and a wife. Do you still enjoy life?” jokes Van Dijk. “Sure”, laughs Vergauwen. “You’ll think I’m crazy, but I love ironing. I iron every Sunday morning. It’s kind of like meditating and you get an immediate result. I iron my own shirts on Sundays, and better than my wife does. I’m not a big sports fan, but I do enjoy teaching. I teach postdocs in two four-hour sessions, one right after the other – that’s sport too.” In a few months Van Brakel will head for China, Vietnam and Cambodia, followed by his first

medical internship in India. “But first I have to pass my exams, it’s sink or swim time. I do study, but sometimes I think I try to cram *too* much stuff in my head.” “You should study more like me”, says Van Dijk. “After a long day of study I have a beer in the evening. Relaxation as reward.” Vergauwen chimes in reassuringly: “Jeroen, son, it’ll be fine. You’ll pass.” Van Dijk studies at the Hotel Management School and shares a house with a number of Maastricht University students. “What I notice is that uni students deal with more content, but are much less good at personal contact. When I see how self-absorbed they are – especially the Germans – I think: ‘How are you going to be able to work in a team later?’” “That will catch up with them”, says Vergauwen, who recognises the attitude. “Germans in particular place huge pressure on individual performance.”

“So about that laundry”, Van Dijk says after the meal to Vergauwen, who is admiring a dish with sliced pineapple, melon and figs. “Shall I make a burger for you next week in exchange for a basket of laundry?”

Wendy Degens

Every week Observant invites a professor to have dinner with students in a student house

HOSPITALITY

★★★★★

QUALITY OF FOOD

★★★★☆

“I can envisage more of a challenge”

CLEANLINESS

★★★★☆

“Probably the max for students ☺”

Scores (up to 5 stars) given by prof. Vergauwen

CHARLIE BÖHM FROM GERMANY, INTERNATIONAL BUSINESS STUDENT

WEDNESDAY, 19:15, CULTIFEST AT THE STADSPARK

Charlie Böhm is just installing himself in front of one of the stages at the Stadspark. "I'm really into reggae and hip-hop and I've been told a reggae band will perform here later on." He's alone for now, but will be joined by a friend he made at the Griend Festival yesterday. "A really cool guy. He's also from Germany. He wasn't in my group; we just met and started drinking together." Which left him with a bit of hangover, but he found a cure for that. "I had some limes in my kitchen so I cut them into pieces and put them in water bottles. I let them sit in the fridge for a couple of hours while I went back to sleep and drank them cold. It really helped!" His house is still quite clean. "I'd give it 8 out of 10, I'm pretty proud of myself." Moving in was something of a hassle. "The houses here are smaller than in Germany, so it was difficult to move the furniture up the narrow stairways. My parents joked that getting everything into my apartment was so hard that quitting my studies is not an option."

Meet
the freshers

more at
www.observantonline.nl

KONNY FLÄMIG FROM GERMANY, GLOBAL HEALTH STUDENT

MONDAY, 16:30, STADSPARK

Day 1 of the Inkom. Has anyone or anything surprised you? "I have to admit I didn't put much effort into finding out what kind of city Maastricht is before I arrived. I didn't even check out photos on the internet. But since I arrived last Thursday I've been pleasantly surprised, especially by the old, narrow streets with cobblestones and people eating out on terraces. I chose Maastricht because of the Global Health master – I wanted an international degree and an English-language programme."
Have you spoken to your neighbours already? "No, I haven't met them. I don't even know if they're students. I live in Scharn."
Who did you send an app to today? "My brother, he's younger than me and still lives in Germany. I wrote that I like it here."
What was your parents' advice about the Inkom? "Just enjoy yourself." I'm quite independent anyway; I stayed on my own in South Africa some time ago and did a bachelor in Leipzig."

CEDRIQUE GREGOIRE FROM THE NETHERLANDS, MEDICINE STUDENT

WEDNESDAY, 14:05, TAPIJN BARRACKS

Best encounter so far? "I have two. On Monday I found myself with my Circumflex 'parents' in a student house with naked women on the walls, lots of crates of beer, not exactly clean. All of a sudden someone shouted, 'Bun, bun!' I always have my hair in a bun. It was Cecile, a girl I met last year on a volunteer trip in Papua. We had an instant click and stayed in touch, but we hadn't seen each other in ages. The second was on Monday at the Markt, during the opening. I was wandering around a bit when I recognised this one guy. He called out 'Hey, SMC [Sint Maartenscollege -Ed.]' and gave me a hug. It was nice, I hadn't expected that. In high school you don't really mix with people outside your group, but everything's more relaxed here."

Where's your group? "I got kind of lost, my original Inkom group fell apart. Then I ran into Hester, a friend from high school, and I switched to her group."

Hung over? "I stopped drinking in time."

In love? "Not yet."

Planning to join a club? "Just the student association. The rest don't strike me as all that appealing. I don't like hazing. First they demean you, then you're supposed to be friends. Anyway, I'm quite attached to my freedom."

What did you forget to bring? "Sunscreen. And my bathers."

MERLE EVERS FROM THE NETHERLANDS, HEALTH SCIENCES STUDENT

WEDNESDAY, 15.30, STADSPARK

Best encounter so far? "My Inkom group. It's also really nice that it's so international. We have people from America, Germany, Hungary and Aruba."

Already had your first hangover? "Hmm, this morning a bit. But I got over it as soon as I had breakfast. **Hangover cure? Eat healthy – lots of fruit and vegetables. Especially cucumber!**"

How clean is your house, on a scale from 1 to 10? (1 = super gross, 10 = spanking clean) "A 6 or 7. There are some dirty dishes lying around. No, not from last week, thankfully."

Planning to join a club? "Maybe. I'm also going to have a look at the sports clubs. But I'm going to be careful – I don't want to take on too many commitments too soon."

*Prof. Luc Soete
draagt vandaag het
stokje over*

“Ja, ik was nogal onz

Dat hij de afgelopen jaren nogal onzichtbaar is gebleven vindt hij “geen enkel probleem”. Scheidend rector Luc Soete (65) heeft achter de schermen zijn stempel meer dan genoeg kunnen drukken, zegt hij. “Ik ben verre van ondergesneuwd.”

ichtbaar als rector. So be it”

Uiterlijk is hij niet veel veranderd, deze vier jaar. Het kruin wat kaler, het postuur iets gevulder, maar verder dezelfde spleetogjes als hij licht, dezelfde bevoegenheid als hij over onderwerpen spreekt die hem na aan het hart liggen. En daar zijn er veel van. Van wetenschapsbeleid tot een snelle treinverbinding met Brussel, van de toekomst van het ENCI-terrein tot de toekomst van deze universiteit. Eind 2011 werd hij naar aanleiding van zijn benoeming in *Observant* omschreven als ‘een getalenteerd econoom, met ruime staat van dienst in het wetenschappelijk onderzoek, al bijna 25 jaar directeur van het gerenommeerde UM-onderzoeksinstituut Merit dat in 2005 werd opgenomen in de United Nations University, zodat Soete nu directeur is van UNU-Merit. En van de Graduate School of Governance want ook die kwam onder zijn vleugels. Daarnaast adviseerde hij regeringen, de Oeso, de Europese Commissie, is hij lid van de KNAW en van de AWT (adviesraad voor wetenschap en technologie) en heeft hij ook nog tijd om zich in de regio te manifesteren, al was het maar door een column in *Dagblad De Limburger*.

Met die column is hij toen overigens gestopt, en bij UNU-Merit vertrok hij sowieso. Maar de grote vraag was destijds: waarom wil een man met zo'n profiel rector worden en zich begraven in het universitaire bestuur? Omdat, antwoordde Soete, hij het rectoraat een “intellectuele uitdaging” vond. Is het dat inderdaad geworden? “Zaker. Je probeert lijnen uit te zetten, mensen te overtuigen. Decanen vragen bijvoorbeeld advies over de verdere ontwikkeling van hun faculteit. We hebben als college *faculty tours* gehouden, dat waren heel interessante discussies. En buiten de UM, in het landelijke rectorencollege, daar praat je over *Open Access* bijvoorbeeld, de vrije toegang tot onderzoeksresultaten, ook dat is intellectueel uitdagend. Temeer omdat ik me niet opstel als vertegenwoordiger van deze universiteit maar een eigen positie inneem. Martin [Paul, voorzitter college van bestuur] is er voor de UM-lobby, de VSNU is er voor de universitaire lobby, ik hoef niet te lobbyen.”

Er lagen meer taken op zijn bord: “Je hebt in een academische instelling nu eenmaal te maken met prima donna's. Er zijn altijd spanningen tussen individuen, verschillende visies, meestal lossen de decanen dat op maar ook als rector heb je daar een rol. Nee, dat is niet brandjes blussen, het gaat ook over inhoudelijke debatten.” Met de decanen heeft hij een uitstekende relatie, zegt Soete, al was het maar omdat hij als voorzitter van de benoemingsadviescommissies een aantal van hen in het zadel heeft geholpen. “Dat creëert een vertrouwensband, je bent medeverantwoordelijk tenslotte.” En dat er nu vier vrouwen zijn, vervult hem nog meer met trots: “Nu zij er zitten zal bij benoemingen in hun faculteiten vaker gevraagd worden: is er geen vrouw beschikbaar? Dat werd dus tijd.”

Meegevallen

Het rectoraat is hem meegevallen; hij zegt het met overtuiging. “Een bestuurspositie in een grote academische instelling, dat is echt een interessante ervaring.”

Nadelen zijn er ook: je agenda wordt door anderen opgesteld en je vrijheid van opereren is beperkt. Met dat laatste fenomeen kwam hij

al aan het begin van zijn termijn onzacht in aanraking. Soete was nog geen twee maanden rector toen begon rond te zingen dat hij ideeën had over een spectaculaire groei van de UM. In *Observant* legde hij het uit: de UM had de morele plicht om een grotere rol te spelen in een regio die het economisch niet voor de wind ging, en gaat. Groei van vijftienduizend naar vijftienduizend- of misschien wel dertigduizend studenten zou een economische impuls zonder weerga zijn. Zonder dat dreigde de UM een elitair eiland te worden, waarschuwde hij. Hij had zijn plannen besproken met college van bestuur en decanen maar er niet overal applaus voor gevonden, liet hij weten. Ook in ruimere kringen van de UM was men verdeeld; er klonken steunbetuigingen zowel als kritiek. De buitenwereld daarentegen leek enthousiast. Zelfs zonder een officiële beleidsnota van de UM nam de gemeente de veronderstelde groeistrategie geestdriftig op in haar eigen toekomstplannen. Daarna werd het stil. Totdat bestuursvoorzitter Martin Paul eind maart 2013 in *Dagblad De Limburger* pontificaal verklaarde dat deze groeistrategie “geen beleid was, en dat zal het ook niet worden”.

Soete wil, net als toen, weinig over de episode kwijt, maar dat de klap aankwam mag duidelijk zijn. Sinds die tijd, hij geeft het schoorvoetend toe, heeft hij zich wat meer op de achtergrond gehouden. Te veel? Er zijn mensen binnen de UM die dat vinden. Die Soete meer hadden willen zien in de typisch rectorale rol van intellectueel boegbeeld, de man die debatten aanzwengelt, die op de bres staat voor academische waarden die in het gedrang dreigen te komen, de man die zijn visie geeft op alles wat met wetenschap, met onderzoek en onderwijs te maken heeft. Ook *Observant* moest in de afgelopen jaren ervaren dat de rector, om commentaar gevraagd over zaken die toch echt zijn portefeuille raakten, meermalen doorverwees naar de collegevoorzitter, Martin Paul. Waarom niet zelf het woord genomen over typisch academische kwesties als de Science in Transition-beweging, over cardiologische experimenten met honden, labradors, die onder druk van acties en bedreigingen werden stilgelegd, over de aan de UM onverdiend in opspraak geraakte Leidse em. professor George Maat, forensisch anatoom bij de MH17-ramp? Waarom heeft Soete zich zo laten ondersneeuwen? Herinnert hij zich nog dat hij een keer bij een informeel onderhoud, vlak voor zijn rectoraat, de constatering dat Martin Paul echt wel een ‘baasje’ was, beantwoordde met: “Maar dat ben ik ook!” Soete herinnert zich dat zeker. En hij reageert feller dan gewoonlijk: “Goed, naar buiten toe was ik misschien geen baasje, maar intern ging het me veel meer om wie hier de discussie wint, wie voor zijn argumenten gehoor vindt. Dat is vaak genoeg het geval geweest. In dat opzicht ben ik verre van ondergesneeuwd, kan ik je verzekeren.”

Obama

Vervolgens legt hij uit hoe de bestuurlijke hazen aan deze universiteit lopen. Dat er ‘collegiaal bestuur’ is, dat de afspraak luidt dat de voorzitter degene is die naar buiten treedt met de visie van de UM, en niemand anders dan de voorzitter. “Denk maar aan Obama die zich afvraagt wie hij moet bellen als hij Europa wil spreken. Dat geldt hier ook: wie moet je bellen bij de UM? Martin dus.” En tja, Martin Paul was als oud-decaan van de FHML ook nog eens bij uitstek deskundig als het over proefdiereinging. Science in Transition dan? “Heb ik me binnens-

huis zeer mee bemoeid, ook binnen de KNAW. Het optreden naar buiten deed Martin.” George Maat, de man die zijn lezing voor Maastrichtse studenten over de identificatie van MH-17 slachtoffers gekaapt zag door de media, een inbreuk op de academische (onderwijs)vrijheid die nooit voluit door de UM is veroordeeld? Soete haalt de schouders op: “Het was een studievereniging die dat organiseerde, daar ging de faculteit over.”

Nee, hij is het gewoon niet eens met de stelling dat een rector vanwege zijn speciale positie als academisch boegbeeld naar buiten moet treden. “Daar komt bij”, zegt hij, “dat we hier met Martin Paul een uitzonderlijke figuur hebben. Hij was decaan (ik ben dat nooit geweest) en heeft in die kringen een brede basis. Hij is - anders dan een aantal voorzitters bij andere instellingen - wetenschapper, ook die discussies kan hij dus aan. Kortom, ik ben het honderd procent eens met de stelling dat men mij niet vaak naar buiten heeft zien treden. Daar heb ik geen probleem mee. *So be it.*”

Islamitisch bankieren

Hij bladert in zijn Moleskine-opgeschrijfboekje. Hij heeft er destijds een soort programma voor zichzelf in genoteerd, dingen die hij wilde bereiken of op zijn minst aan de orde stellen. Het is een interessant lijstje dat in wisselende mate succes heeft gehad. De mislukte fusie met de Maastricht School of Management ziet hij wel als de grootste gemiste kans, “terwijl de besturen het deze keer, na eerdere pogingen, eens waren. Ik zie het voor beide kanten, de MSM en het post-graduate onderwijs bij de SBE, somber in; overleven wordt moeilijk.” Ook een master in islamitisch dan wel ‘Triodos’-bankieren is nog niet gerealiseerd. “Dat gaat om andere vormen van vertrouwen in financiële betrekkingen. Bijvoorbeeld: ik verkoop mijn kameel alleen aan jou als je er goed voor zorgt, niet per se voor de hoogste prijs. In het islamitisch bankieren kent men geen rente. In Engeland werkt het overigens al tijden. Nou ja, ik heb er met mensen over gesproken maar het is niet van de grond gekomen.” Een belangrijk programmapunt van Soete, hij heeft het meermalen benadrukt, betreft de relaties met de stad en de regio. Daar is wel het een en ander gebeurd, in de vorm van de Kennis-As, maar ook in de vorm van projecten om onderwijs en gezondheidszorg in de regio te verbeteren. “De Educatieve Agenda Limburg gaat daar bijvoorbeeld over, dat kinderen van laaggeschoolde ouders in Limburg nauwelijks het hoger onderwijs bereiken. Dan heb je het over autochtonen hè. In mijn rede bij de rectorwisseling zal ik het erover hebben.”

Wakker schudden

Op de praktijk rond academische promoties heeft Soete zeker zijn stempel gedrukt. Er worden op zijn initiatief veel meer en veel vaker eredoctoraten uitgereikt dan vroeger, en UM-promovendi zijn tegenwoordig verplicht om een zogenoemde valorisatieparagraaf te schrijven, waarin ze duidelijk maken wat de maatschappij wijzer wordt van hun onderzoek. Soete: “Het gaat vooral over de maatschappelijke impact. Kan dit tot een octrooi leiden, of tot een nieuwe onderzoekslijn? Hopelijk krijgt zo'n stukje media-aandacht en leidt dat misschien tot een kans op meer financiering? Ik snap de critici van dit plan overigens heel goed, mensen als Harald Merckelbach [hoogleraar psychologie en NRC-columnist] die het opnemen voor onderzoek dat niet makkelijk scoort, en het fundamentele onderzoek. Ik ben

het daarmee eens, alleen: zo ga je het debat niet winnen. Als je in Europa geld wil krijgen voor onderzoek zul je aan moeten geven wat de verwachte impact ervan is. Mijn idee was hierbij: we moeten de onderzoekers wakker schudden.” Is hij niet bang voor obligate stukjes, of de zoveelste samenvatting van het onderwerp voor de buitenwereld?

“Het is nog te vroeg om te oordelen of het werkt, ze doen het nu ongeveer twee jaar. Nee, ik heb die paragrafen niet gelezen. Ik weet ook niet of het in deze vrijblijvende vorm - het speelt geen rol in de beoordeling van het proefschrift - verder moet. Dat is een open vraag.”

Vicerector

Resteert nog één opvallende erfenis van Soetes bewind als rector: de vicerector onderwijs. Daar wil hij het nog wel even over hebben, want er zijn “idiote dingen” over geroepen, onder meer in dit universiteitsblad, vindt hij. Om te beginnen komt de term niet van hem, hij dacht zelf meer aan een titel als ‘coördinerend decaan’, dat is het niet geworden. Verder bestrijdt Soete met kracht het beeld dat hij geen zin had om zich met het onderwijs te bemoeien en dat thema daarom met liefde over de heg kieperde, op het bord van deze nieuwe functionaris.

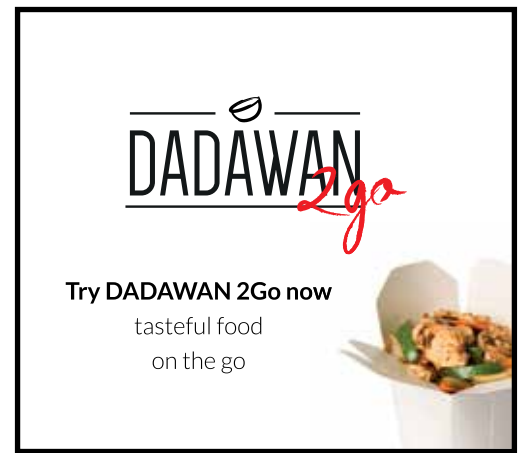
“De achtergrond was deze. Bij de faculteit Fasos waren de ‘gele kaarten’ gevallen; de kwaliteit van opleidingen was onder de maat, de financiering kwam in gevaar. Bij Fasos nota bene, dat een *manual* voor docenten had dat als voorbeeld gold voor de hele UM! Maar het ging alleen over de scripties, wij, Rein [de Wilde, decaan] en ik zijn er stevig in gegaan bij de NVAO, over de rammelende aanpak van de beoordelingscommissies. Toch was er iets aan de hand, dat bleek toen Rein al die scripties is gaan lezen. Hij constateerde dat er inderdaad slechte tussen zaten en dat het probleem bij een aantal docenten lag. Die zijn aangepakt. Maar er moesten herstelplannen komen en toen heeft het college ervoor gekozen om de *dean* van het University College, Harm Hospers, dat proces te laten begeleiden. Het UCM is ongeveer de *best practice* aan de UM qua onderwijs. Harm is de faculteit ingegaan en bracht allerlei dingen naar boven die niet klopten. Dingen die ook de decaan niet wist.

Dat zette ons in het college aan het denken. Wat als we straks bij een andere faculteit problemen krijgen met de accreditatie? Kunnen we dat niet vóór zijn? Samen met de decanen is toen besloten om Harm een rol te geven waarin hij gevraagd en ongevraagd de faculteiten door kan lichten. Een soort libero. Daarvoor zijn bevoegdheden van het college en de decanen aan hem doorgegeven, en dat is de functie van vicerector geworden. Hij doet dingen die een rector niet kan doen, wij als college van bestuur kunnen een decaan die niet goed functioneert, alleen maar de laan uitsturen. Harm brengt nu van alles in kaart, zaken die nieuw zijn voor de bestuurders, en hij doet dat fantastisch, alle decanen zijn blij met hem, echt. “Maar het gaat hier om een persoonlijke positie, niet om iets institutioneels. Het is dus niet zo dat ik mijn opvolgers met een nieuwe functionaris heb opgezadeld waar men niet vanaf kan. Als er andere decanen komen die dit niet zien zitten, of als een nieuwe rector het liever anders wil, of als Harm ermee ophoudt, dan is het afgelopen.”

Wammes Bos

Rectoraatsoverdracht, vandaag 1 september, Sint Janskerk, 15.00 uur

DADAWAN

Have lunch before 4pm and get
10% student discount (excl. drinks)
This discount is valid at **DADAWAN & DADAWAN 2Go**
September 2016: Monday – Friday 12noon – 4pm
To get the discount you have to show your student card

Check out our NEW MENU!

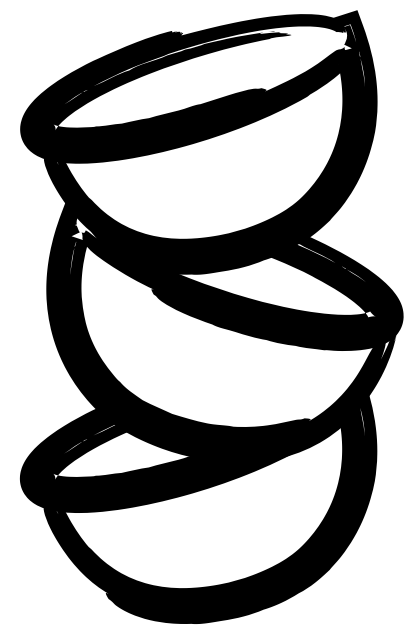
Contemporary fusion food,
a great choice of healthy, affordable dishes
beautifully presented...

www.dadawan.nl

Opening hours
Available daily from
12noon - 10pm!

Do you want to join our team?
We are always looking for enthusiastic staff!
Visit our website for more information.

DADAWAN Fusion Restaurant
Sporweglaan 1
6221 BS Maastricht

PAS+: drie avonden
wetenschap, theater,
muziek en kunst
8, 9 en 10 september

“Een ballerina die letterlijk tot grote hoogtes stijgt”

Illustratie: Janneke Swinkels

Nog een week en dan barst PAS+ los. Het driedaags Parcours of Art and Science, waarin de veertigjarige UM laat zien wat ze allemaal in huis heeft, moet het hoogtepunt worden van het universitaire verjaardagsfeestje.

De van oorsprong Berlijnse Leila Köckenberger is een van de circusartiesten die acte de présence geeft. Zij zal in de grote tuin van de Bouillonstraat (2) haar act *Broken ballerina: a dance in the air* iedere dag een of twee keer opvoeren. “Een wilde dame met een flexibel lijf van een ballerina die letterlijk tot grote hoogtes stijgt”, vertelt het programmaboekje. Köckenberger grinnikt. “Ik ben al op mijn zevende begonnen met acrobatiek. Het zit in de familie, mijn broer treedt ook op, mijn vader zit als organisator in de circuswereld.” Ze volgde in Tilburg de circusopleiding. “Een vierjarige kunstopleiding. Het gaat immers niet alleen om trucjes, lenigheid en durf, iedere act moet ook kunstzinnig zijn.” Haar zes minuten durende *Broken ballerina: a dance in the air* heeft ze zelf bedacht. Bang is ze nooit als ze boven in de lucht hangt. “Ik ben goed getraind en al het materiaal is prima gezekeerd.” Waar moet het publiek vooral op letten? “Niets speciaals. Gewoon kijken en genieten. En vergeet niet om ook eens de hele show van Cirque de Platzak te bezoeken.” Zij maakt daar deel van uit. Haar mannelijke collega’s van Cirque du Platzak zijn ook tijdens

PAS+ dagelijks te zien, net als het andere lid van Platzak, Katleen Ravote. Naast acrobatiek kan het publiek kiezen uit zo’n zestig sprekers - de meesten verbonden aan de UM - die in dertig minuten vertellen over hun eigen onderzoek. De onderwerpen zijn zeer uiteenlopend: van kindermishandeling, Alzheimer, werkstress, testosteron en financiële beslissingen, smartlabs, migratie tot zwarte soldaten als bevrijders. Verder kunnen bezoekers een kijkje nemen in de vroegere kloosters, kapellen, rechtbank en het gouvernement die de UM in hergebruik heeft genomen. Op de binnenplaatsen van de Minderbroedersberg (3) en het studentenservicecentrum (1) komen grote podia voor bands als Oghene Kologbo, Violons Barbares, Electrophonics, Negritos en (afsluiter van PAS) Orchestre International du Vetex. De Statenzaal van rechten gaat dienst doen als concertzaal, de straten zijn het podium voor verschillende straatmuzikanten en straattheater. Een student van de toneelacademie, Kim Karssen (20), speelt op vrijdag en zaterdag haar solovoors-

stelling *Kitty mag zijn* (8). “Kitty is een student biochemie die niet zichzelf wil zijn. Ze is stil en timide maar ze droomt ervan om bewonderd te worden”, vertelt Karssen die de voorstelling zelf heeft bedacht. “Iedereen heeft wel een alter ego in zijn hoofd bij wie alles lukt. Daar wilde ik iets

mee doen.” Karssen is samen met collega-student Benjamin Abel Meirhaeghe ook te zien in *A love story: about Gabriella Papadakis & Guillaume Cizeron*. “Dat is een veel wilder stuk dat gaat over grote gevoelens, over hartstocht en liefde.” Ook op vrijdag én zaterdag te zien.

Riki Janssen

PAS+ op 8, 9 en 10 september. Plaats: de driehoek Zwengelput, Kapoenstraat en Minderbroedersberg. Voor wie? Iedereen. Voertaal: Nederlands, Engels en Limburgs. Toegang: gratis. Overzicht programma: in speciaal boekje en www.pasmaastricht.nl

40 jaar in 2016

Net zo oud als de universiteit

Dit academisch jaar wordt de Universiteit Maastricht veertig. In deze serie vertellen oud-studenten – die net als de universiteit het levenslicht zagen in 1976 – hoe ze in Maastricht terecht kwamen en welke herinneringen ze hebben aan docenten, de faculteit en hun studentenleven. Vandaag: Alexandros Vrettos.

Studie: Ik had economie in Griekenland gestudeerd en was al actief in de kunst- en cultuurwereld, onder andere als productie- en pr-assistent. Ik wilde die wereld beter begrijpen, net als die van het cultureel erfgoed. Ik kon kiezen uit verschillende Europese universiteiten. Maar nergens was het programma zo fris, nieuw en vol lef als aan de UM. Ik houd ervan om onderdeel van iets nieuws te zijn. Het was geloof ik het eerste jaar van de master Arts and Heritage. Ik was onder de indruk van de studenten, een combinatie van ervaren professionals uit de kunst- en cultuursector, verschillende nationaliteiten en leeftijden.

Docent: Één docent?

Nee, dat kan niet.

Ik heb er zo al vijf.

Dirk Noordman,

die mijn scriptie

begeleidde, verstond de kunst om mij te laten zien waar mijn potenties lagen. Paul de Bruyne inspireerde me om veel te lezen over theater en uitvoerende kunsten. Ooit zei hij na een - blijkbaar niet te volgen - presentatie van mijn studiegroep: "Never underestimate the stupidity of your audience." Hij had gelijk: het was een show door ons en voor ons. We waren het publiek vergeten. Ik weet overigens zeker dat hij geen lage dunk had van het publiek in het algemeen. Verder moet ik Vivian van Saaze noemen (ik hield van haar retorische vragen), Joop de Jong

(mede door hem kwam ik naar Maastricht) en Karin Bijsterveld, de *sound woman*. Zij was heel inspirerend, gepassioneerd en tegelijkertijd heel relaxed en vriendelijk. Ik was in die tijd al actief in de festivalwereld, maar zij gaf me het laatste zetje waardoor ik creatiever als programmeur en promotor te werk kon gaan.

Plaats: Het is onmogelijk om te kiezen. Ik heb te veel favoriete plaatsen. Ik denk aan de plek voor het conservatorium, aan de Jeker, waar je kunt luisteren naar de oefeningen van de musici. De Jan van Eijck Academie met zijn interessante tentoonstellingen, het Landbouwbelang, De Slegte, de UB, filmtheater Lumière, het Bonnefantenmuseum en nog heel veel andere.

Anekdote: Ik was gewend aan Griekse universiteiten waar we nauwelijks toegang tot internet hadden. Eenmaal in Maastricht bracht ik uren door achter de computer in de universiteitsbibliotheek op zoek naar essays, papers, tijdschriften, etcetera. Een walhalla. Ik leek een van de weinigen tot ik ontdekte dat de meeste studenten van huis uit al het materiaal downloaden. Ik wist niet dat zo iets bestond, dat dat kon! Ironisch, grappig, maar ook een verlossing. Kon ik ook van huis uit werken.

Riki Janssen

*“Één docent?
Nee, dat kan niet.
Ik heb er zo al vijf.”*

Alexandros Vrettos, geboren op 13 mei 1976 in Athene, volgde van 2005 tot 2006 de master Arts and Heritage: Policy, Management, Education. Hij heeft nu een sabbatical, maar werkte onder andere als booking agent, projectmanager, coach en consultant, allemaal in de kunstensector. Hij is net verhuisd van Amsterdam naar Athene en bereidt zich voor op een verblijf in Portugal. Hij is vrijgezel.

film: *The Daughter* Ibsen in Australië

Still uit *The Daughter*

Het verhaal: Christian (Paul Schneider) keert na een jarenlang verblijf in Amerika terug naar zijn ouderlijk huis op het Australische platteland. Aanleiding is het aanstaande tweede huwelijk van zijn vader (Geoffrey Rush). Eenmaal aangekomen zoekt Christian vooral contact met zijn jeugdvriend Oliver (Ewen Leslie) en diens gezin, terwijl hij zijn vader zoveel mogelijk mijdt. Er blijkt heel wat oud zeer tussen vader en zoon te zitten, en hun relatie komt nog verder onder druk te staan als Christian een schokkende ontdekking over zijn familiegeschiedenis doet. Hij besluit de leugens van zijn vader te ontmaskeren, met desastreuze gevolgen.

Rancune, jaloezie, overspel en leugens, dat moet wel een goed familiedrama opleveren, want:

- De jonge Australische theatermaker Simon Stone maakte een aantal jaren geleden een succesvolle toneelbewerking van Henrik Ibsens *De wilde eend*, die in Nederland tijdens het Holland Festival te zien was. Voor zijn filmdebuut bewerkt hij opnieuw Ibsens klassieke stuk uit 1884, zij het dat het een adaptatie is waarin enkel de contouren van Ibsens werk te herkennen zijn. Het lukt Stone in ieder geval feilloos om zijn debuutfilm uit het verdomhoekje van het 'verfilmde theater' te houden; dit is geen verkapte toneelregistratie maar echte cinema, met een onheilspellende bijrol voor het Australische landschap.

- "*De waarheid verzwijgen is goud begraven*", schijnt Pythagoras ooit gezegd te hebben. Maar die heeft wel meer onzin geroepen en *The daughter* biedt voldoende aanleiding om deze wijsheid nog maar eens grondig te evalueren. De waarheid is soms vernietigender dan de leugen.

Moeders, houd uw dochters binnen, want:

- In de openingsminuten pakken zich dreigende wolken boven de film samen. Onheil ligt op de loer, maar die ominieuze sfeer vervliegt te snel, omdat Stone wat al te gretig de plot onthult. Kennelijk ging hij ervan uit dat de kijkers het verhaal van *De wilde eend* toch al kennen, en dat het dus niet nodig was om het mysterie intact te houden. Jammer.

- In zijn hang om *The daughter* uit het getto van het 'verfilmde theater' te houden, grijpt Stone naar filmische lapmiddelen. Vooral de montage van de dialogen, waarbij snippers dialoog uit de ene scène overvloeien naar de volgende, roept op den duur vooral irritatie op.

- Er vloeien nogal wat tranen in *The daughter*, maar rond mijn traanklieren en conjunctivale zak bleef het verdacht rustig.

Het salomonsoordeel: *The daughter* neemt je in een houdgreep, maar laat dan los.

Mark Vluggen

Mark Vluggen is senior docent bij SBE en hoofdredacteur bij Lumière

zoals ik al zei

Von Clausewitz in Rio

Bijna tweehonderd jaar geleden veroverde de Pruisische generaal Karl von Clausewitz eeuwige roem met een onverbidde oneliner: oorlog is de voortzetting van de politiek met andere middelen. De kracht van deze uitspraak zit hem in de structuur: A is de voortzetting van B met andere middelen. Bovendien houdt voortzetting in dat er een instantie is die voortzet. Voor Von Clausewitz was dat duidelijk de staat, het land. Wat de natie dient, kan worden voortgezet met andere middelen. De moderne Olympische Spelen zijn de voortzetting van de rampzalige oorlog en de saaie politiek met andere middelen. Die lukt wanneer een atleet een medaille wint. Landen stellen officiële doeleinden. Nederland moest en zou bij de eerste tien landen in de medaillespiegel van de spelen in Rio eindigen. WIJ werden helaas slechts elfde! Wie zijn WIJ? N. en ik bijvoorbeeld. Zo nu en dan riep ik vanuit mijn zetel voor de tv: jij en ik hebben er weer een! Is het wel een gouden plak, riep N. dan terug. Zei ik nee, dan kwam ze niet kijken.

Ben ik zwartgallig? Uiteraard, maar ik voel me wel geprovoceerd. Nederland had veldmaarschalk Maurits Hendriks naar Rio gestuurd. Deze

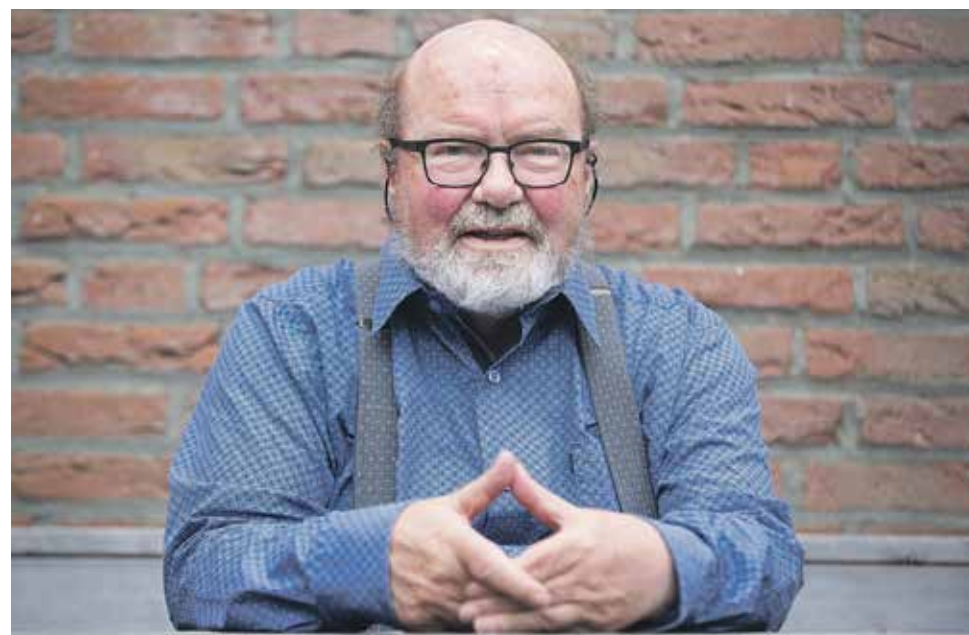

Foto: Loraine Bodewes

martiale legerleider had de wind er flink onder. Terwijl de Spelen nog niet waren afgesloten, kwam hij al met de boodschap dat er te weinig

medailles waren gehaald. Vanaf plaats vier kon je het schudden. Zonder pardon werd je geboekt op de loservlucht naar Schiphol. Een staartje

vakantie vieren op de slaapzalen, in de stadions of bruisend Rio was er niet bij.

Nog een bericht van uw oorlogsverslaggever: Groot-Brittannië heeft de oorlog gewonnen, na de States, maar voor China. Ik hoorde een verveelde BBC-verslaggever bij de zoveelste gouden plak: "*We love medals, obviously.*"

Was de hele wereld van streek de afgelopen weken? Al vele Spelen doet India niet echt mee. Deze keer zevenenzestigste op de erelijst.

Men kan ook doen of deze oorlog van eremetaal en cijfers niet wordt gevoerd. Vaak zag ik hoe groepjes deelnemers onderling wel iets waar maakten van het ideaal van broederschap. Een voorbeeld is hoe meerkampers in de atletiek twee dagen met elkaar optrekken.

Of mijn plezier over een bijzondere prestatie. De Nederlandse Elis Ligtlee, een opvallende verschijning van 1.85 meter bij 90 kilo, maakte korte metten met de hoop van haar afgetrainde tegenstandsters bij het keirin-wielrennen.

Hans Philipsen

Hans Philipsen is oud-rector van de UM

colofon

Redactieadres

St. Servaasklooster 32
Postbus 616
6200 MD Maastricht
(volg routebordjes)
T 043 - 38 85 390
E observant@maastrichtuniversity.nl
W www.observantonline.nl

Stichtingsbestuur

Arie Nieuwenhuijzen Kruseman (vz),
Sandra Daas, Catharien Kerkman, Stephanie Meeuwissen, Christoph Rausch

Redactieraad

Harald Merckelbach (vz), Fleur Damen, Piet Eichholtz, Birsen Erdogan, Silvia Evers, Bob Meijer, Sophie Nelissen, Yordi Rienstra, Ralph Stassar

Redactie

Riki Janssen
(hoofdredacteur) 043 - 38 85 384
Wammes Bos 043 - 38 85 383
Wendy Degens 043 - 38 85 382
Cleo Freriks 043 - 38 85 386
Maurice Timmermans 043 - 38 85 381
Sjoerd Willen 043 - 38 85 385

Redactie-assistent

Marion Janssens 043 - 38 85 390

Aan dit nummer werkten verder mee:

Nico Baakman, Albert Bergbroeder, Cato Boeschoten, Ype Driessen, Alison Edwards, Hans Philipsen, Django Roberts, Mark Vluggen

Fotografie

Loraine Bodewes, Joey Roberts

Illustraties/Opmaak/Basisontwerp

Simone Golob, www.sgiv.nl

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Janssen/Pers Gennep

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie www.observantonline.nl/Mededelingen of www.observantonline.nl/English/Announcements

Advertenties

Voor regionale en interne adverteerders: Marion Janssens, 043 - 38 85 390, marion.janssens@maastrichtuniversity.nl

Voor overige adverteerders: Bureau Van Vliet, 023 - 57 14 745, m.dewit@bureauvanvliet.com

Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

Observant wordt gratis verspreid op de universiteit en op diverse locaties in Maastricht. Belangstellenden kunnen Observant thuisgestuurd krijgen voor € 37,00 per academisch jaar.

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Voor hetzelfde geld staan de
paarltsjes iedere week
ook op internet:

www.observantonline.nl

Learn SALSA, BACHATA, KIZOMBA, TANGO @ the best dance academy of Maastricht. No partner no problem! FREE try outs 12-20 Sep. ***SALSABRISA.COM/FREE***

Per direct is de Commissie Studium Generale op zoek naar 2 nieuwe leden. Meer info op Observantonline.nl/mededelingen

SPAANS IN MAASTRICHT!
CURSUSSEN VANAF 12 sept.
www.taalstudiocampo.nl

GEZOCHT: Nederlandstalige studente als oppas en voor licht huishoudelijk werk (St. Pieter). 2 middagen per week. 0648969196 sarahtellings@gmail.com

Ontdek wat je voelt naast wat je denkt om gemotiveerd te werken. Kom met je vraag! Opstellingen Maastricht www.YvonneFeijen.nl

GEDIPLOMEERD
VERPLEEGKUNDIGE OF
VERZORGENDE EN OP ZOEK
NAAR EEN LEUKE BIJBAAN IN DE
ZORG? KIJK OP WWW.ENVIDA.NL/ENVIDA/WERKEN-BIJ

paarltsjes

BRAVAS dutch diner vraagt horeca-medewerkster do vrij za zo +/- van 16.00 tot 21.00 uur St. Pieter Maastricht Mergelweg 8 Tel. 0658912619 www.bravas.nl

Zet bewust je cellen in voor je eigen evolutie! Lezing Maastricht, dr. Saskia Bosman, 12 sept. 19.30 inspiradance.nl/agenda

Free Trial Lesson Tango Argentino for Students only! 07th September 20:30 - 21:30 Info: www.tangomaastricht.nl
Course for beginners start 19th October

Cursussen FRANS in Maastricht. Info-avonden 5+12 sept. www.alliance-francaise.nl/maastricht

Boekhandel
DE TRIBUNE
Kapoenstraat 8-10
6211 KW Maastricht
Telefoon (043) 325 19 78

 Maastricht University *Leading in Learning!*

Facility Self Service
**Heeft u een
facilitaire klacht,
aanvraag of
storing?**
**Regel het snel,
regel het online!**
www.maastrichtuniversity.nl/fss

Paarltsjes

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde.

Voor langere teksten geldt het advertentietarief. Inleveren bij de redactie kan maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur / contant betalen. Bezoekadres: loop de Minderbroedersberg omhoog, vóór de ingang van nummer 4 rechts af en loop het appartementencomplex (rode baksteen) binnen. Volg de bordjes naar de 2e verdieping.

Digitaal inleveren kan ook, zie www.observantonline.nl Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. De redactie is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de Paarltsjes en behoudt zich het recht voor om zonder opgaaft van reden Paarltsjes te weigeren.

_____	€ 3,00
_____	€ 4,00
_____	€ 5,00
_____	€ 6,00
_____	€ 7,00
_____	€ 8,00

Friandises

Chocolatier

**De vermaarde pralines
van Maastricht**

**Wycker Brugstraat 55,
Maastricht**

De mededelingen van de universiteit, faculteiten, servicecentra en studentenorganisaties zijn te vinden op www.observantonline.nl

The announcements of the university, faculties, service centres and student organisations can be found on www.observantonline.nl

agenda academische zittingen Aula Minderbroederberg 4-6

01-09, 10.00 uur: mw. Shiphra R. Ginsburg	21-09, 16.00 uur: dhr. Christian T. Nauerz, MSc.
13-09, 09.30 uur: dhr. Cephas Sialubanje, MSc.	22-09, 12.00 uur: mw. Aline I. Meyssonat, MSc.
13-09, 11.30 uur: dhr. John Krugu, MSc.	23-09, 10.00 uur: mw. Lizza E.L. Hendriks
13-09, 16.15 uur: mw. Yilin Liu, MSc.	23-09, 12.00 uur: dhr. Emanuel E. Canfora, MSc.
14-09, 14.00 uur: dhr. Abhinaba Lahiri, MSc.	23-09, 14.00 uur: dhr. Mark J.W. Hanssen, MSc.
15-09, 10.00 uur: dhr. Omar Alaa El Din Adel Hassib, MSc.	23-09, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. David Townend
15-09, 12.00 uur: dhr. Jan Pelser, MSc.	28-09, 10.00 uur: mw. Katerina Bohle Carbonell
15-09, 14.00 uur: mw. Sarah Dörenkamp, MSc.	28-09, 12.00 uur: dhr. Angan Sengupta
15-09, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. Meir Perez Pugatch	28-09, 14.00 uur: dhr. Vlad Niculescu-Dincă
16-09, 10.00 uur: dhr. Masih Mafi Rad	28-09, 16.00 uur: dhr. Arne K. Seehaus
16-09, 12.00 uur: dhr. Anil Kumar Vaidya	29-09, 14.00 uur: dhr. Sjoerd Zondervan, MA
16-09, 14.00 uur: dhr. Maurice G.M. Heemels	29-09, 16.00 uur: dhr. Matthijs J.M. Cluitmans, MSc.
16-09, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. C. Rob Markus	30-09, 12.00 uur: mw. Sizzle F. Vanterpool
21-09, 12.00 uur: dhr. Sander M. Eggers, MSc.	30-09, 14.00 uur: dhr. Wilfred Truin
21-09, 14.00 uur: mw. Dorien Reijnders, MSc.	30-09, 16.30 uur: Inauguratie van Prof.dr. A-M.C. Dingemans

Maastricht University

Interne vacatures

- **Medewerker Digitale Vernieuwing** bij Marketing & Communicatie, MUO, 30.4-38 uur
Vacaturenummer: AT2016.182
- **Tenure-Track Assistant Professorship in Robotics**, FHS, 38 hours,
Vacancy number: AT2016.193
- **Advisor Student Recruitment** FPN, 32 hours
Vacancy number: AT2016.197
- **Post-doctoral Researcher**, Department of Political Science, FASoS,
38 hours
Vacancy number: AT2016.201
- **PhD Candidate** "Migrant Life Course and Legal Status Transitions (MiLifeStatus)", FASoS, 38 hours
Vacancy number: AT2016.202
- **Medewerker Gebouwenbeheer met ICT-kennis**, UB, 28 uur
Vacaturenummer: AT2016.203
- **Research data management specialist**, UB/ICTS, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.216
- **Specialist e-learning support & skills training**, UB, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.217
- **Scientific programmer/bioinformatician** at MaCSBio, FHS, 30.4 hours,
Vacancy number: AT2016.219
- **Assistant Professor** at the department of Neuropsychology & Psychopharmacology, section Psychopharmacology at the FPN, 38 hours
Vacancy number: AT2016.221
- **Ervaren DIV-er** (Medewerker Documentmanagement en Informatie Voorziening) ADP/Finance, 38 uur
Vacaturenummer: AT2016.228
- **Diëtist** op wetenschappelijk onderzoek naar relatie leefstijlfactoren en dikkedarmkanker, FHML, 22.8- 24 uur
Vacaturenummer: AT2016.229
- **PhD-candidate** at the department of Educational Research and Development, SBE, 38 hours
Vacancy number: AT2016.230

Voor uitgebreide informatie, raadpleeg de website www.maastrichtuniversity.nl. Klik op de link "Werken bij de UM" en vervolgens op "Vacatures". Schriftelijke sollicitaties o.v.v. vacaturenummer op brief en envelop (of elektronisch solliciteren via de vacaturewebsite) binnen 10 kalenderdagen richten aan de afdeling HRM van de betreffende faculteit of beheerseenheid (Postbus 616, 6200 MD Maastricht).

www.maastrichtuniversity.nl

Laten we de kunstnier **klein** maken.
En de wereld van nierpatiënten weer **groot**.

Draag bij aan de **draagbare kunstnier**.
Sms NIER naar 4333 of geef via nierstichting.nl

Met 1 SMS doneert u eenmalig € 2,- (exclusief telefoonkosten).
Meer informatie: www.nierstichting.nl/sms.

Vanaf € 12,50
per persoon

En nu
4 voor
de prijs
van 3!

Short Golf is voor iedereen!

- Golfervaring heb je niet nodig
- Golfmateriaal mag je lenen
- Leuk om alleen te doen of met een groep familie, vrienden of collega's
- Ook bij ons te combineren met koffie en vlaai, een gezellige borrel, lunch of barbecue

Reserveren? Bel 043-3569999
Je bent van harte welkom!

www.golfenophetrijk.nl/margraten/short-golf

SHORT
GOLF
MARGRATEN

Nieuw

cato

Langverwachten

Op Facebook breekt in de eerste weken na de vakantie standaard het tijdperk van de aftermovies aan. Korte clipjes, meestal voorzien van een Top-40-nummer, die bedoeld zijn om de vakantie van de maker in een paar minuten samen te vatten. Veel zonnige foto's, filmpjes van radslagen op witte stranden of beelden van andere toffe tijdsbestedingen zijn een must. Nu heb ik persoonlijk vrij weinig tegen zulke video's. Sterker nog, nadat ik met drie vrienden in de zomer van 2014 een coming-of-age-achtige roadtrip had gemaakt door Kroatië, maakte onze aftermovie mijn latere winterdip wat draaglijker. Waar ik alleen wél wat op tegen heb is de manier waarop dit soort video's soms online wordt gezet. Laatst zag ik een clipje voorbijkomen waar een vriend boven had geschreven: "Daar is 'ie dan! Vol trots presenteren wij de langverwachte aftermovie van onze skivakantie!"

Wacht even, dacht ik. Was deze langverwachte aftermovie wel zo langverwacht? En door wie dan? De vriend was op wintersport geweest, dat wist ik, maar een beeldende samenvatting van zijn tripje naar Hopfgarten im Brixental was naar mijn idee nergens aangekondigd. Hoe had ik dan ooit actief aan het verwachten kunnen zijn geslagen? Waren er misschien andere vrienden, betere vrienden, die wél naar deze Oostenrijkse sneeuwcompilatie hadden uitgekeken? Was ik niet belangrijk genoeg, en daarom niet op de hoogte gebracht? Net toen ik begon te twijfelen aan onze vriendschap ontdekte ik dat de trend bij meer mensen was aangeslagen. Plots verscheen een stroom van 'langverwachte', 'eindeloos verlangde' en 'te lang geleden beloofde' aftermovies op Facebook, wederom van vrienden die (bij mijn weten) niets aangekondigd hadden. Waar was de logica?

Nóg iets dat ik mij afvraag: wie, behalve de vakantiegangers zelf, zullen zo'n filmpje vervolgens met oprechte interesse bekijken? Bij mij roept het enkel jaloezie en een weeïge ik-was-er-niet-bij-buikpijn op. Zouden er echt mensen zijn die zo'n clipje zonder knarsetanden kunnen doorstaan? Misschien is het maar beter om aftermovies voor persoonlijk gebruik te bewaren. Net zoals de morning-afterpil, de 'after' kater en de after dinner dip: daar zit ook niemand echt op te wachten.

Cato Boeschoten

3HOOG

Door Ype Driessen

René

Jurje

Merel

Harrie

Ik rust mijn zaak

It seems I don't get under it out. Too many people are soaring on my head to write about it: the English in the university. So I do that, always prepared to listen to the humans.

Tja mensen, ik kom vers terug van de Franse familiecamping waar ik mij staande heb gehouden met *charbon de bois* Frans, en ik verzeker u, dat is geen sinecure. Voor je het weet sta je je afwas te doen in de damesdouche omdat je de bordjes niet snapt, en als de lokale bevolking je de weg wijst naar het vogelreservaat dat de boekjes zo geestdriftig hebben aanbevolen, beland je zonder mankeren bij de kerncentrale aan de andere kant van de rivier.

Dus toen ik hier bij terugkomst in de People's Paper al die klachten over *stone coal English* las dacht ik: bingo. Daar gaan we weer. Ze gaan ons weer bashen, ons hier in Maastricht, met onze internationale uni. Alsof *stone coal English* erg is! Laat ik het zo zeggen: op die Franse camping had ik me er heel wat beter mee gered dan met *stone coal French*. Maar die Fransen praten niks buiten de deur, dit tot verdriet van de vrouw. Dat is, ik zal het maar verklappen, een volbloed Limburgse van bij de oostelijke grens dus met Frans moet je haar niet aankomen. Haar Engels daarentegen is oppercharmantst. Engels met een zachte g, zal ik maar zeggen, met diepe Limburgse keelklanken zoals je die hier vaker hoort, dus je moet erg je best doen om het te volgen, maar de hoofdboodschap komt meestal wel over.

Zodra ik de Berg weer betrad heb ik me meteen vervoegd bij Germanicus. Om hem een hart onder de riem te steken. De man is in de People's Paper erg onheus afgebrand, alleen maar omdat hij een Duitser is bij een Nederlandse uni die het Engels propageert. Van al die dingen deugde iets niet, geloof ik. Ik trof hem inderdaad in zak en as: "Kaik mal, Albert, iek doe natuurlijk main

oierste best om die spraak te leren, und iek finde selber dat het jeden dag besser gaat, en iek geef main beste jaren an diet land, dus das man mai dan so in ein nationaal zeitung zu kacken zet, dat finde iek zwaar te verkroppen."

Ik geef hem een bemoedigende pets op de schouder, complimenteer hem met dat prachtwoord 'verkroppen' dat zelfs heel veel autochtonen niet eens meer gebruiken, hij schokschoudert nog wat na maar zijn dankbare blik na mijn warme woorden ontgaat me niet. Met een "die komt er wel weer bovenop", stel ik de dames van zijn secretariaat gerust, want ook daar ontwaarde ik zorgelijke gezichten.

En waar gaat het helemaal om? In de krant wordt een wetenschapper aangehaald die zich verzet tegen het oprukkende Engels met een

merkwaaardige redenering. Ik citeer even: "In het Nederlands heb ik veel meer synoniemen paraat. Grappen maken, subtiële toespelingen; dat kan ik minder goed in het Engels. Door Engels zo'n prominente rol op de universiteit te geven, haal je dus de academische subtiliteit, de hartstocht en de inspiratie weg uit het onderwijs. Dat is zonde." Mijn broek viel uit. In wat voor wereld leeft die man? Subtiële toespelingen? Hartstocht, inspiratie? Ziet die meneer wel eens een levende student? Denkt hij nu echt dat de jongens en meisjes op zoiets als *academische subtiliteit* zitten te wachten?

U snapt u wat ik bedoel. Ik rust mijn zaak.

Albert Bergbroeder

Twitter: @a_bergbroeder